# سفر پاره ای از عذاب است.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ العَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ سَفَرِهِ، فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ»: «سفر پاره ای از عذاب است؛ زیرا انسان را از خوردن و نوشیدن و خوابیدن باز می دارد. بنابراین هریک از شما هدفش از سفر را به انجام رساند، هرچه زودتر نزد خانواده اش باز گردد».

[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان می کند که سفر جزء و پاره ای از عذاب است؛ و مراد از عذاب، رنج ناشی از سختی و مشقتی می باشد که در طی کردن مسیر به صورت سواره و پیاده حاصل می گردد. و اینکه فرمود: «انسان را از خوردن و نوشیدن و خوابیدن باز می دارد» یعنی او را از لذت و کمال خوردن و نوشیدن و خوابیدن باز می دارد. چون با مشقت و خستگی و تحمل گرما و سرما و ترس و دوری از خانواده و دوستان و زندگی سخت همراه است؛ و خوردن و نوشیدن و خوابیدن وی همچون روزهای عادی نیست. وقتی چنین وضعیتی دارد، باید جهت رسیدن به آرامش و آسودگی دوباره، نزد خانواده بازگردد تا به آنها و سایر امور رسیدگی نماید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5404